

Pytania prejudycjalne

Czy podstawa odmowy rejestracji znaku towarowego określona w art. 3 ust. 1 lit. b) lub c) dyrektywy 2008/95/EG⁽¹⁾ znajduje zastosowanie także do oznaczenia słownego składającego się z połączenia mającej opisowy charakter kombinacji wyrazów i niemającego charakteru opisowego ciągu liter, jeżeli ciąg liter postrzegany jest przez odbiorców jako skrót wyrazów mających charakter opisowy, ponieważ odzwierciedla ich pierwsze litery, a w związku z tym cały znak towarowy może być rozumiany jako kombinacja wzajemnie objaśniających się i mających charakter opisowy wskazówek, względnie skrótów?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (wersja skodyfikowana) Dz.U. L 299, s. 25

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundespatentgericht (Niemcy) w dniu 25 lutego 2011 r. — Securvita — Gesellschaft zur Entwicklung alternativer Versicherungskonzepte mbH przeciwko Öko-Invest Verlagsgesellschaft mbH; interwenient: Deutsches Patent- und Markenamt

(Sprawa C-91/11)

(2011/C 173/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundespatentgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Securvita — Gesellschaft zur Entwicklung alternativer Versicherungskonzepte mbH.

Strona pozwana: Öko-Invest Verlagsgesellschaft mbH

Interwenient: Deutsches Patent- und Markenamt

Pytania prejudycjalne

Czy podstawa odmowy rejestracji znaku towarowego określona w art. 3 ust. 1 lit. b) lub c) dyrektywy 2008/95⁽¹⁾ znajduje zastosowanie także do oznaczenia słownego składającego się z połączenia ciągu liter, który — jeśli rozpatrywany odrębnie — nie ma charakteru opisowego i mającej opisowy charakter kombinacji wyrazów, jeżeli ciąg liter postrzegany jest przez odbiorców jako skrót wyrazów mających charakter opisowy, ponieważ odzwierciedla ich pierwsze litery, a w związku z tym cały znak towarowy może być rozumiany jako kombinacja wzajemnie objaśniających się i mających charakter opisowy wskazówek, względnie skrótów?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (wersja skodyfikowana), Dz. U. L 299, s. 25

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 2 marca 2011 r. — Republika Federalna Niemiec przeciwko Z

(Sprawa C-99/11)

(2011/C 173/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec

Strona pozwana: Z

Inni uczestnicy: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht; Der Bundesbeauftragte für Asylangelegenheiten beim Bundesamt für Migration und Flüchtlinge

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 9 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2004/83/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że nie każda ingerencja w wolność wyznania, stanowiąca naruszenie art. 9 EKPC, jest aktem prześladowania w rozumieniu wspomnianego przepisu dyrektywy, lecz że poważne naruszenie wolności wyznania jako podstawowego prawa człowieka zachodzi tylko wówczas, kiedy dotyczy jej zasadniczej sfery?
- 2) W przypadku twierdzącej odpowiedzi na pytanie pierwsze:
 - a) Czy zasadnicza sfera wolności wyznania jest ograniczona do wyznawania wiary i uprawiania praktyk religijnych w przestrzeni domowej i sąsiedzkiej, czy też akt prześladowania w rozumieniu art. 9 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2004/83 może również polegać na tym, że uprawianie praktyk religijnych w miejscach publicznych w państwie pochodzenia stwarza zagrożenie dla zdrowia, życia lub wolności fizycznej i z tego powodu wnioskodawca rezygnuje z tych praktyk?
 - b) Jeżeli zasadnicza sfera wolności wyznania może również dotyczyć określonych praktyk religijnych w miejscach publicznych:

Czy w tym przypadku dla wystąpienia poważnego naruszenia wolności wyznania wystarczy, że wnioskodawca postrzega uprawianie praktyk swojej wiary jako niezbędne dla zachowania swojej tożsamości religijnej,

albo czy ponadto jest konieczne aby wspólnota religijna, której wnioskodawca jest członkiem, uważała te praktyki jako zasadniczy element nauki wiary,

albo czy dalsze ograniczenia mogą wynikać z innych okoliczności, jak np. z ogólnych stosunków w państwie pochodzenia?

3) W przypadku twierdzącej odpowiedzi na pytanie pierwsze:

Czy obawa bycia prześladowanym w rozumieniu art. 2 lit. c) dyrektywy 2004/83 zachodzi wówczas, gdy zostało ustalone, że wnioskodawca będzie po powrocie do swojego państwa pochodzenia uprawiał określone, znajdujące się poza zasadniczą sferą, praktyki religijne, pomimo że prowadzić one będą do zagrożenia dla zdrowia, życia czy wolności fizycznej, czy też można od wnioskodawcy wymagać zaniechania takich praktyk w przyszłości?

(¹) Dyrektywa Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony (Dz.U. L 304, s. 12).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgerichts Köln (Niemcy) w dniu 4 marca 2011 r. — ebookers.com Deutschland GmbH przeciwko Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

(Sprawa C-112/11)

(2011/C 173/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgerichts Köln

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: ebookers.com Deutschland GmbH

Strona pozwana: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Pytanie prejudycjalne

Czy przepis art. 23 ust. 1 rozporządzenia (¹), zgodnie z którym informacje o opcjonalnych dopłatach do ceny są przekazywane w sposób wyraźny, przejrzysty i jednoznaczny na początku procesu rezerwacji, zaś zgoda klienta jest wyrażana na zasadzie opcjonalnej (opt-in), obejmuje również takie koszty związane z przewozami lotniczymi, które powstają w związku z usługami osób trzecich (tu: podmiot oferujący ubezpieczenie od kosztów rezygnacji) i pobierane są od pasażera przez sprzedawcę przewozu lotniczego w cenie ogółem razem z ceną przelotu?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty (Dz.U. L 293, s. 3)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Schienen-Control Kommission Wien (Austria) w dniu 18 marca 2011 r. — Westbahn Management GmbH przeciwko ÖBB Infrastruktur AG

(Sprawa C-136/11)

(2011/C 173/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Schienen-Control Kommission Wien

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Westbahn Management GmbH

Strona pozwana: ÖBB Infrastruktur AG

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 8 ust. 2 w związku z załącznikiem II część II rozporządzenia (WE) nr 1371/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym (¹) należy interpretować w ten sposób, że informacje dotyczące głównych możliwości przesiadek obok planowych czasów odjazdu muszą obejmować także opóźnienia oraz odwołania pociągów?

2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Czy art. 5 w związku z załącznikiem II dyrektywy 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz przyznawanie świadectw bezpieczeństwa (²) w świetle art. 8 ust. 2 w związku z załącznikiem II część II rozporządzenia (WE) nr 1371/2007 należy interpretować w ten sposób, że zarządca infrastruktury zobowiązany jest na niedyskryminujących zasadach przekazać przedsiębiorstwom kolejowym dane w czasie rzeczywistym dotyczące pociągów innych przedsiębiorstw kolejowych, jeśli stanowią one główne możliwości przesiadek w rozumieniu art. 8 ust. 2 w związku z załącznikiem II część II rozporządzenia (WE) nr 1371/2007?

(¹) Dz.U. L 315, s. 14.

(²) Dz.U. L 75, s. 29.